

СВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Наші вітання з Днем Реформації

В цьому номері:

Ст.1-2

ДЕНЬ РЕФОРМАЦІЇ
ЦЕРКОВ

Ст. 3

„ОЧЕ НАШ”
ЧИ ДУМАЄМО, ЩО ГОВОРИМО?

Ст. 4-5

ІНТЕРВ'Ю З НОВИМ
МІСІОНЕРОМ

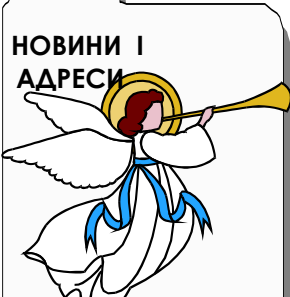
Ст. 6

ДИТЯЧА СТОРІНКА

Ст. 7-8

НОВИНИ І
АДРЕСИ

День Реформації

31 жовтня 1517 року ми називаємо початком Реформації, тому що в цей день Мартін Лютер прибив на воротах церкви у Віттенберзі 95 тез, у яких висвітлив помилки Римо-Католицької Церкви. Він не тільки критикував, але показував істинну біблійну путь благодаті Бога до спасіння. Наша стаття про те, як люди сьогодні (500 років потому) дивляться на цю подію і як ми повинні дивитися на неї. Існує три думки про це. Перше: реформація - це розкол. Друге: реформація - продукт просвітницької епохи. Третє: реформація - це повернення до Слова Божого, до Біблії.

1. Якщо ми називаємо Реформацію розколом, ми повинні відповісти на таке питання: "Що важливіше - бути в єдності і заради цього пожертвувати істиною, чи не бути в єдності, але зберегти правду?" Це питання не нове, воно повстало ще перед апостолами. Вони стояли також перед вибором: чи продовжувати стару єврейську релігію і християнам змішатися з ними, чи починати цілком новий шлях. (Потрібно додати, що якби євреї прийняли Христа, християнство було б продовженням іудаїзму). Були такі, котрі учили, що потрібно виконувати старозавітні вимоги (обрізання, виконання Закону, подібно євреям), а також вірити в Христа. Хто читає Біблію, той знає, що апостоли не пішли на компроміс. Для них головною була істина, розкрита Христом, а не збереження єдності серед євреїв. Так само поступили і реформатори.

2. Друга думка, що Реформація - продукт епохи Просвіти. У п'ятнадцятому і шістнадцятому столітті люди почали по-іншому дивитися на себе і на навколишній світ. І це сприяло швидкому розвитку науки, культури,

мистецтва, промисловості. Це теж можна назвати реформацією. У результаті цього люди і релігію реформували. Реформація є одним із продуктів епохи Просвіти. І так само, як наука, культура і політика почали розділятися і розвиватися в різних напрямках, так і релігія почала розділятися і розвиватися в різних напрямках. І тому, так багато церков сьогодні. Світ став цікавішим, різноманітнішим після похмурого Середньовіччя. Тому мудрою, освіченою, інтелегентною, повноцінною людиною можна назвати такого, котрий розбирається в багатьох сферах науки, культури, політики і релігії. Це - людина нової ери. Більшість людей має таку думку про Реформацію.

Ця думка містить частину правди, тому вона дуже небезпечна. Освіта позитивно впливала на Реформацію, але проблема в тім, що люди поставили мирські цінності на один рівень з духовними, вічними цінностями. Для них наука, політика, культура і навіть чаклунство й Ісус - рівноцінні і складають єдність...

3. Реформація - це повернення до Біблії, повернення до Слова Божого, де Господь відкриває нам ширшу вічну мудрість і шлях, на якому нам стає цілком ясною мета - вічне щастя. В епоху Просвіти люди відновлювали мирські цінності минулого, винаходили нові мирські цінності сьогодення і майбутнього. А Реформація відновлювала забуту вічну цінність Бога, даровану людям у Христі. Інструментом у руках Бога для відкриття цієї істини став Мартін Лютер. Спочатку він був юристом, а потім став ченцем тому, що його дуже хвилювало одне питання, яке і сьогодні є дуже

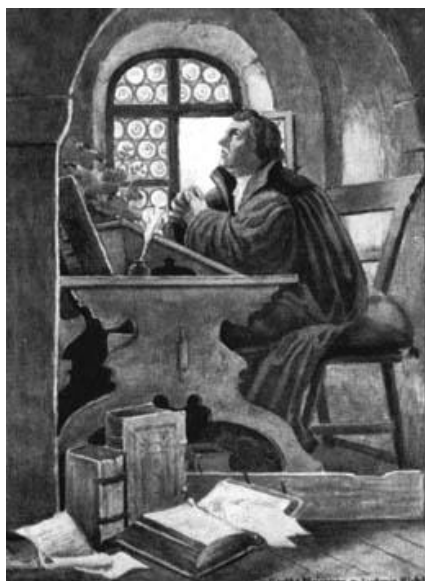
(продовження на 2 сторінці)

(Продовження. Початок на 1 сторінці.)

актуальне для нас: як одержати повну стовідсоткову впевненість у вічному спасінні, у вічному житті? У церкві тоді пояснювали так: потрібно бажати і намагатися виконувати якнайкраще Закон Божий. Потім сповідати перед священиком гріхи, що ще залишилися, від яких не зміг позбутися сам, а священик, як посередник Бога, попросить прощення за людину. А ще можна бути угодним Богу через свої добрі діла. Мартін Лютер усім серцем, зі всіх сил намагався так жити, але бачив, що гріхи все рівно залишалися в його житті, і він ніяк не міг знайти спокою. Йому сказали: потрібно любити Бога, але він не міг любити Бога і більше відчував гнів проти Бога. Він вважав, що Бог жадає від людини не досяжного, Бог гнівається на людину за гріхи, а людина ніяк не може позбутися їх.

Лютер був професором теології і займався вивченням Послання до римлян, першим розділом і дійшов до сімнадцятого вірша: „Правда бо Божа з'являється в ній (Євангелії) з віри в віру, як написано: А праведний житиме вірою!”. У 1518 році Лютер усвідомив, що до цього неправильно розумів Біблію. Коли він читав про Божу справедливість, він розумів це так, що Бог лякає і карає людину, і врятуватися від цього можна тільки через аскетизм і самокатування.

Перший розділ до римлян показує, що Божу справедливість - це не та справедливість, яка проявляє гнів Божий, Який буде карати, але це - Євангеліє, Добра Новина, яка показує справедливість Бога, Який дарує грішній людині праведність в Ісусі Христі. Милість і порятунок можна знайти без будь-яких умов чи прагнень - тільки через віру: "Праведний житиме вірою". Віра як "рот серця" нічого не може давати, тільки приймати. Віра не побудована ні на справах, ні на бажаннях, але з надією тримається за руку Бога. Людина ні своїми стараннями, ні своїми добрими справами не може наблизитися до Бога, як тільки через прийняття благодаті. Бог для віруючих не суддя в першу чергу, а милостивий Отець небесний. Так вірш Римлян. 1:17 відкрив "ворота раю" для Лютера, як він писав про це. Він намагався дійти до досконалості сам, своїми силами, але зрозумів, що тільки благодать Бога може дати спасіння людині. Бог виправдує нас по благодаті через віру. Лютер це характеризує як чудесну заміну. Коли Бог дивиться на нас, він бачить не наші гріхи, а праведність Христа. У Христі Бог засудив і наші гріхи теж, гріхи тих, хто вірою це приймає. Усі свої благочестиві прагнення Лютер назвав ідолопоклонством тому, що в такий спосіб він прославляв себе, але не бачив Христа і не в Ньому спасіння шукав. Тільки в Христі ми можемо знайти розраду і повну стовідсоткову впевненість у спасінні. Якби навіть тільки один відсоток впевненості залежав від нас, то ми ніколи б не знайшли розради тому, що ми самі нестабільні. Тоді Лютер зрозумів правильно любов Бога до людини. І відповіддю на цю Божу любов до нас - є наші добрі справи. Добрі справи - це не інструмент для порятунку, а плід порятунку тому, що не може вдячне серце не приносити плодів Духа, Який живе в людині.

Реформація – це також особиста відповідальність

Реформація — це преображення народу Божого і всього світу. Це повернення до чистих першоджерел християнства, даного нам Господом. Повернення легке не дається. Це завжди боротьба за очищення християнства, за звільнення його від ідолів. Не треба боятися цієї боротьби, вона є не що інше, як просування по шляху святості, і заповідана нам Богом на всі часи. Ось чому Реформація не повинна зупинятися ні на мить. Коли ми говоримо, що Церква завжди реформується, це означає, що вона завжди бореться за утвердження істинної біблійної науки, за визволення християн з полону язичників і єретиків.

Реформація далася минулим поколінням чималою кров'ю. В одних тільки Нідерландах від рук католицьких катів за період з 1523 по 1573 роки загинуло більше 100.000 мучеників за віру. Це більше, ніж за весь період гонінь на християнство в Древньому Римі. Нинішньому поколінню християн Господь відкрив двері для Реформації. Однак воля і можливість проповідкування Слова Божого ще не означають, що боротьба буде швидкою і легкою. Суспільство не хоче розставатися зі

своїми ідолами. Первісний інтерес до Слова Божого виявився нетривалим і поверхневим, і швидко перемінився покірним слідуванням за традиційними віруваннями. Юрби людей, які збираються на євангелізацію, розсіялися, а сили тьми оправилися від удару і перейшли в контратаку.

І все-таки ми продовжуємо трудитися на благо Реформації, тому що призвав нас до цієї справи Господь. Нас — слабких і немічних людей, обтяжених турботами повсякденного життя. Кожен може подумати: ну що я можу? і що від мене можна вимагати? Я звичайна людина. Ви думаєте, люди Реформації були особливими? Чи чернець Лютер був особливою людиною? Коли він прибив на ворота своєї церкви 95 тез, їх всерйоз не сприйняли. У Римі вважали ці писання маренням монаха, який обпився пивом. Його порохували звичайним. Але цей, нікому невідомий клірик, вирішив висловити свою думку — і пішов проти свого безпосереднього начальства і, як виявилось, пішов проти „проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби” (Еф. 6:12). Ви думаєте, у нього не було болісних коливань, сумнівів? Звичайно, були. Діячі Реформації були звичайними людьми, зі своїми слабостями і недоліками. Не завжди ці люди навіть усвідомлювали, що вони роблять справу Божу. Вони просто робили те, що говорило їм їхнє серце, кероване Духом Божим.

Я говорю про таких людей не для того, щоб додати вам приємної бадьорості. Я просто хочу нагадати, що в Бога немає непридатних людей. Ми всі повинні взяти участь у Його роботі. З чого ж нам слід почати? Починати треба з особистої відповідальності. Усі християни знаходяться в Завіті з Богом. Завіт, насамперед, має на увазі відповідальність, усього народу й особисту. Кожний з нас несе відповідальність перед Богом за своє ходіння в Завіті. Пам'ятаймо про цей Завіт, пам'ятаймо про нашу відповідальність і нехай наше життя буде направлене на щоденне оновлення, реформацію цього Завіту, щоб нам жити в святості перед Господом. Євген Каширський (Москва)

„Отче Наш” – чи думаємо, що говоримо?

Мурза В.В.

На скільки добре ви знаєте всім відому молитву „Отче Наш”? Гадаю, ще з дитинства вас навчили її батьки, і лягаючи спати, вже сонними ви можете помолитися нею, думаючи, що на цьому спілкування з вашим Творцем достатньо. Навіть кожен „колишній атеїст” знає цю молитву і при нагоді, потрапивши випадково до церкви, може її проговорити. Буває, що при розмові з людьми, коли вони хочуть довести, що є віруючими, вони завжди покладаються на те, що знають „Отче Наш” напам'ять.

Але чи задумувався хто-небудь коли-небудь про те, ЩО він говорить? Чи вдумувались ви у значення і зміст тих слів, які говорите? Чи розумієте, що промовляючи певні фрази, насправді ви не хочете щоб так було?

Перш за все декілька слів про молитву. Повірте, що це не просто слова - це розмова з вашим Творцем, Богом, Всевишнім і у нас має бути шанобливе відношення навіть до того, що ми говоримо. У вашій молитві - нехай краще серце буде без слів, ніж слова без серця. Розумно сказав Жан Кальвін про молитву: „Віруючі моляться не для того, щоб поінформувати Бога про щось Йому невідоме, чи переконати Його виконати Свою обіцянку, навпаки, - віруючі моляться, щоб, зустрівшись з Господом, укріпитися вірою, передати свої піклування Господу і сказати, що лише на Нього одного надіються і очікують від Нього всіх благ”. Мені особисто також подобаються слова Мартіна Лютера: „в наших молитвах ми наставляємо більше самих себе, ніж Господа.” Тому, коли говоримо про молитву, давайте подумаємо над такими запитаннями: чому ми молимося? Як і коли молитися? Про що має бути наша молитва і звідки?

Які у нас є проблеми з молитвою і зокрема з молитвою „Отче Наш”? Уявіть, що до вас прийшла ваша дитина і на запитання, що вона хоче, відповідає вам „Отче Наш...” Ви знову її питаєте, що вона хоче, на що знову чуєте у відповідь „Отче Наш...”, та ще й „Богородице, радуйся ...” і так третій, четвертий раз. Чи не набридне вам таке „змістовне” спілкування? Тепер подумайте про Бога і наші молитви.

Тепер щодо самої молитви „Отче Наш”. Чудова молитва, на стільки змістовна і на стільки мудра, що її міг дати тільки Господь Своїм дітям. Це є ідеал молитви, де ми не тільки прославляємо нашого Господа, але й з сердечною пошаною просимо від Нього допомоги в наших матеріальних і духовних потребах.

Але чи задумувались ви над тим, що говорите? Самий перший вислів - Отче Наш - але чи дійсно ви можете називати Творця неба і землі Отцем? Чи дійсно є Він вашим Отцем небесним?

Чи дійсно ви маєте таку дитячу довіру та таке шанобливе благоговіння перед Богом, Який став для вас Батьком саме завдяки Ісусу Христу? Чи дійсно Ісус Христос є вашим особистим Спасителем, так що ви можете Його назвати вашим Братом, а Бога назвати вашим Отцем? Розумієте, якщо цього всього немає, то можна і не починати цю молитву „Отче Наш”, бо до якого отця ви тоді будете говорити?

Як ви думаєте, чи всі люди можуть називати Бога „Отцем”? (Вих.4:22) в тому то і проблема, що не всі, бо є навіть зараз люди, які не служать Богові, та і не прагнуть цього робити. То постає питання: дивлячись на людську гріховну натуру, хто тоді є отцем таких людей? В Івана 8:44, ми читаємо, що для деякого батьком є диявол. Тоді, хто ж має повне право називати Бога - „Отцем”? Іван.1:12 - „а всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ім'я Його. Подумаймо над цим.

Розумієте, не можна говорити слова, в які ви не вірите, не можна молитися молитвою „Отче Наш”, якщо ви не розумієте і не вірите в те, що говорите, інакше ваші вуста говорять одне, а серце вірить у зовсім інше. Єдине, що я намагався показати всіма цими словами, щоб всі ми, коли ввечері станемо на молитву, думали, що говоримо, і вирили в те, про що говоримо. Поміркуйте над цим і нехай наступні запитання допоможуть вам у цьому.

Запитання.

1. Що 5Мойс.32:6, Прит.3:12, Єрем.3:19-20, Малах.2:10; Іса.64:8 - говорять про Бога як про „Отця”?
2. Які ще Імена використано для Бога в Біблії і що вони значать?
3. Що сказано про Бога в Новому Завіті? а) Мтв.6:6; б) Мтв.11:25 і далі; в) Іван.10:30; г) Кол.1:12 і далі.
4. На якій підставі ми можемо називати Бога „нашим Отцем”?
5. Чи можуть всі люди назвати Бога „Отцем”? (Вих.4:22; 5Мойс.6:20) Дивлячись на нашу гріховну натуру, хто є нашим Отцем? (Івана 8:44) Хто має повне право назвати Бога - „Отцем”? (Івана 1:12)
6. Які якості приходять на розум, коли ми говоримо про Бога, як про „Отця”? Як Отець Він - Мтв.6:1; Євр.12:7-11; Мтв.6:8; Лук.12:30; 1Іван.3:1; Мтв.7:11; 10:29-30; Лук.6:36; 1Петр.1:17
7. Чому Ісус навчав молитися „Отче наш”, а не „Отче мій”? Що це говорить про загальний характер молитви?
8. Чому додання „що є на небі” важливе? Що таке небеса? Що означає вираз „третє небо”? (2Кор.12:2)
9. Що означають слова „дитяча довіра та шанобливе благоговіння”? Чому необхідне таке відношення? Назвіть людей з Біблії, які показали такі якості?
10. Ким заблудлий син вважав називатися негідно? (Лук.15:21) Чому? Представником кого він зараз є?
11. Чи можемо ми звертати наші молитви до Сина чи Духа Святого?

(Продовження буде)

Віднедавна, у нашій церкві працює новий місіонер з Голландії – Кор Харриван з сім'єю. Це нова людина, яку мало знають прості члени церкви, тому ми вирішили довідатися про нього більше і задати декілька запитань про його життя і роботу.

Розкажіть, будь ласка, про себе і вашу сім'ю.

Звичайно! Я і моя дружина, Йоке (Джоана) маємо 4 дітей: Гербен (10 років), Йоп (8 років), Нінке (5 років), Тобіас (2,5 років). Ми жили в Нідерландах у місті Лелістад, а до цього ми працювали в невеличкому селі Лемелерфелд. Саме там ми з Йоке і одружилися.

Я працюю пастором вже 13 років і знаємо, що Бог благословив нас не тільки добрим здоров'ям, але й Своїм Святим Духом, щоб ми могли працювати як пастор і дружина пастора. Я кажу це, бо дружина пастора є дуже важливим фактором в пасторському служінні - бути його слухаючим вухом, але також і бути його дзеркалом!! Не тільки щодо проповіді, яка не була занадто гарна, але також і в наданні підтримки, поради, яка так необхідна для роботи пастора.

Як Ви стали пастором і де Ви працювали?

Я завжди хотів стати пастором. Це було одне з моїх найглибших бажань, які я коли-небудь відчував. Я все ще дуже задоволений, що Бог дав мені таку можливість служити Йому. Хочу зізнатися, що у моєму житті був період, коли я не бажав бути пастором, але після цього я зрозумів, що бажання проповідувати Євангеліє ставало все сильніше і не покидало мене.

Я працював у маленькому селі Лемелерфелд у маленькій громаді. Після цього, я почав працювати у місті Лелістад, де живуть зовсім інші люди, не фермери, здебільшого люди з великих міст, таких, як Амстердам, (було всього 50 кілометрів до Амстердаму). Багато людей у Лелістаді живуть із серйозними проблемами: наркотики, алкоголь, азартні ігри, а також конфлікти у відносинах, безробітні люди з інших країн. Дуже багато людей, які приїхали в Лелістад з інших міст, в надії збудувати нове життя. Звичайно, що не в кожного були проблеми, проте, я думаю, що саме цей клімат мав вплив на людей і життя у церкві, тому, звичайно, що, з цими всіма проблемами довелося стикатися і у церковному

житті. Надіюсь ви розумієте, на скільки серйозно змінилася була моя робота. Я вимушений був мати справу з різними такого роду проблемами.

Як Ви відчули, що Бог кличе Вас до праці на Україні?

Це дуже важливе питання, дякую за нього. І чесно кажучи, Йоке і я ставили собі це питання не один раз, особливо те, чи є на те Божя воля, щоб ми працювали на Україні. Як Ви бачите, ми нарешті з'ясували це питання і відповідь на нього була „так!“.

Але дозвольте мені розповісти дещо з моєї історії... Ви можете навіть подумати, що Бог протягом певного часу готував мене до цього...

Коли я був підлітком, я вивчав деякі російські слова просто ради втіхи - у голландському телебаченні був курс по вивченню російської мови, і спостерігаючи програми, я вивчав, як говорити деякі

слова. Пізніше, як пастор, я відвідав Україну, але тільки західну її частину - Закарпаття. Ми мали зустрічі з угорсько - мовними пасторами Закарпатської Реформатської Церкви. Декількома роками пізніше я мав можливість відвідати три рази пасторів Реформованих Церков у Словаччині. Також в Лелістаді відпочивали діти з Білорусії. Вони були в сім'ях членів церкви 2 місяці, так як більшість з них мали серйозні проблеми внаслідок радіації від чорнобильської аварії. Деякі з цих дітей відвідували церковні богослужіння, тому інколи, щоб розповісти їм про Бога, я говорив на службі їм деякі слова російською, і таким чином освіжаючи мої знання цієї мови.

Тим часом Український комітет у Хаттемі попросив, щоб я був членом комітету і представляв церкви з окремої області в Голландії, які підтримували роботу в Україні. Тому, як представник цього комітету, мені одного разу випала нагода відвідати стратегічну конференцію, яка була у Рівному в квітні 2002 року. Одна з обговорюваних проблем, яка піднімалася, було питання з наступником Яна Веркмана... і врешті решт в моїй голові і серці виникла ідея: чи міг би я працювати тут на Україні. І повернувшись з Голландії, ми молилися і думали багато про це. Отже, з допомогою Йоса і Марліс Колейн, та інших братів і сестер, Бог привів нас до позитивного рішення.

Коротше кажучи: Східна Європа стала ближче до мене і до нас! Я дуже радий, що ми будемо жити тут на Україні, працювати і служити вашим церквам.

Яку роботу Ви любите робити як пастор?

Насамперед, це праця з людьми: проповідувати про Христа людям і відвідувати людей вдома, розмовляти про Божу любов і спасіння, втішати людей. Люди ніколи не набридають... ця робота цікава, інколи дуже важка, але вона ніколи не набридає мені. Часто відбувається все не так, як ти очікуєш. Це робить працю з людьми тяжкою, але це також саме та робота, яка мені подобається.

Найбільше, що мені подобається в роботі пастора - це доносити Божу реальність в конкретне життя людей: в їхньому смутку, розпачі, на похороні, але також і в часи їхньої радості... у дуже складних періодах життя, але також і тоді, коли люди думають, що їм Бог не потрібен.

Є окрема група людей, робота з якими заставляє моє серце битися сильніше - це молодь. Особливо той

складний період їх життя, коли вони виростають в небажанні слухатися батьків... У Голландії, багато молодих людей залишили церкву та Ісуса Христа. Це дуже велика нагальна проблема, важливе питання, яке тут можна поставити: як можемо говорити з людьми, щоб вони могли познайомитися з Ісусом у своєму житті.

Чи є речі, які мені не подобаються? Авжеж. Як наприклад: довгі зустрічі зі старійшинами в церкві до пізньої ночі. Але чесно кажучи, спостерігаючи такі зібрання протягом років, я помітив на скільки важливе те, щоб бути разом, мати спільну бесіду і спільні рішення. Тому Синод є також дуже важливим!

Чи важко бути місіонером, їхати в іншу країну, інші обставини...? Чи потрібно було вчитися?

Знову, чудове питання. Моя відповідь - так. Жити в іншій країні - не легко. Але ми мали велику допомогу від багатьох людей! Я хочу особливо подякувати сім'ї Колейн за поміч у нашому переїзді, облаштування в перші тижні життя в Києві.

Бути місіонером важко, а бути пастором-місіонером - ще тяжче. Інші люди, інший контекст, інша мова, інша культура. Але на щастя, ми маємо в богослов'ї такий предмет, як місіологія. Це предмет, який піднімає всі питання і проблеми для обдумування. Йоке і я вивчали цей предмет півроку в Нідерландах. Інша половина року буде йти на вивчення мови. Тому, відповідаючи на питання - чи потрібно вчитися, скажу, звичайно. Потрібно було багато слухати, з'ясовувати, і витратити на це багато часу, просто для того, щоб приблизитися до того рівня, на якому живуть Українські церкви.

Що Ви думаєте про українських людей, наші церкви і наше майбутнє?

Я відчуваю багато емоцій, читаючи історію країни. Ви мали дуже багато страждань; було багато нечесних людей, жорстоких. Ця історія переповнена сумними речами для багатьох людей. Я думаю, такі наслідки є причиною недовіри один до одного. І тому, я вважаю, що людям дійсно потрібно пізнати Ісуса Христа - Його милосердя і вірність (Івана 1, 14 і 18), і чудову любов, яку Він приніс для нас від Свого Отця. З іншої сторони, я дійсно вражений силою і волею українців до виживання.

І тепер, відносно майбутнього... Христос показав Його милосердя для УЄРЦ, щоб дати новий початок, і тепер багатьма способами Він благословляє це починання! Я думаю, що є багато роботи, яку потрібно робити, і визнаю, що нам потрібно більше працівників на цьому ґрунті. Тому, давайте молитися, щоб Бог благословив нас чисельно і великою кількістю помічників! (Матвія 9:35-38)

Яка буде ваша головна задача тут в Україні?

Це також дуже важливе питання. Я не буду працювати для семінарії, як це робить пастор Йос Колейн. Я не буду служити лише одній якійсь церкві, скажімо - не буду пастором Києва. Але я буду старатися працювати для всіх разом. Тому, моя задача буде в допомозі церквам, пасторам. На конференції, яка була в 2002 році, у заключному твердженні йшла мова про те, що УЄР Церкви хочуть бути живими церквами і потребують допомоги в їх місіонерській задачі. Я живу в Києві, але хочу допомогти всім церквам. Ця головна ціль є ясною і виконання її буде обговорюватися пізніше.

Яка є різниця між вашими церквами і Українськими Реформованими церквами?

Чесно кажучи, різниця велика. По-перше навіть те, що нам не довелося проходити через комуністичні ідеології, і ми не маємо надзвичайної якоїсь ситуації в нашій економіці. Ви повинні бути більш творчі в Україні, щоб

організувати певні речі. У Голландії однак, можливо, матеріалізм зробив серця людей грубими. Багато християн можуть бути подібними людям з церкви в Лаодикії (Об'явл. 3:14-22), і не бачити тої небезпеки, яка була в тій прадавній церкві. Сатана працює дуже швидко і дуже старанно в Голландії. Але також і в Україні він намагається зруйнувати те, що ви будуєте. Тобто, у нас з вами є схожості, хоча економічна ситуація зовсім різна.

Яка робота, на ваш погляд, є важливою в наших церквах, містах, і т.д.?

На це питання я можу відповісти на стільки, на скільки я можу знати про ваші церкви. У притчі про доброго самарянина (Луки 10:25), ми читаємо, що бути ближнім - означає показувати Христове милосердя. Я думаю, це дуже важливо для наших церков. Як ми можемо досягти всіх тих бідних людей, старих, інвалідів, безпритульних дітей, і подібних до них? Як ми можемо донести до людей Реформоване бачення милості Божої? Ми є спасенні тільки через Його милість, а не через наші заслуги. Найбільш прекрасна вістка для людей у всьому світі - Божа любов до грішників.

По-друге, я думаю, що ми повинні учитися підтримувати один одного, слухати і поважати один одного, поважати рішення, які були прийняті до цього.

Є ще один важливий аспект - інструкції та навчання. Ми дійсно потребуємо один одного. Сатана завжди намагається розірвати нашу єдність, але давайте бути разом в любові і повазі!

Завдяки Богу ми маємо семінарію і я дійсно сподіваюся, що Бог благословить її роботу! Я дійсно молюся за те, щоб ми мали багато працівників на ниві Божій. Я сподіваюся - це допоможе у розбудові нових церков.

Щоб Ви хотіли побажати для наших церков?

Хочу побажати велику кількість віруючих людей, керованих Святим Духом; велика кількість молитов за проповідників, які дуже важко працюють. А також, більше проповідників, помічників, фінансової та молитовної підтримки, щоб церкви міцнішали і росли, і щоб більше людей на Україні змогли дізнатися про милість в Ісусі Христі.

По-друге, щоб більша кількість людей у церкві могли навчатися відчувати свою відповідальність.

Третє, щоб ми відчували керівництво Духа Святого у семінарії, а також у наших церквах. Також, щоб ми розуміли відповідь на питання: яка Божя воля щодо нас, як церкви в Україні.

Четверте, щоб ми могли довіряти один одному, підтримувати один одного в любові і вірних ділах, щоб прославити Господа, бо День Господній наближається (Євреїв 10:24-25).

І на кінець, щоб Бог реформував нас Духом Святим для служіння Христу (Рим. 12:1-2).

Хочу закінчити пісню, яку ми маємо в „Книзі Хвали” під номером 36: „Хай буде благому Отцеві хвала..!”

Дім для Вірджинії

Містечко, де жили шахтарі було таким похмурим як і життя, яким жили його жителі. У ньому було декілька напіврозвалених хатин. Кожен чоловік носив при собі ніж. У багатьох жителів було кримінальне минуле. Тут панувало пияцтво та злочини. Найближчий медичний пункт був за декілька кілометрів і тому, коли одного разу в ночі не знати звідки в містечко заблукала дуже втомлена молода жінка, ніхто не знав, що робити в таких випадках. Її поклали на ліжку в закинутому домі і поки чоловіки ходили за допомогою, жінка лежала відвернувшись до стіни і закривши очі від втоми. Коли ж чоловіки повернулися, було вже пізно. Жінка померла, залишивши після себе новонароджену дівчинку. Ці люди навіть не знали звідки вона і куди вона йшла. Шахтарі не знали, що їм тепер робити з дитиною. Проте вони зробили все необхідне - поховали жінку.

Хтось запропонував відправити дитину на вантажівці до монастиря, але вантажівка повинна була приїхати тільки через три дні. Дівчинка не переставала плакати. Всі безпорадно стояли навколо неї, коли раптово з натовпу вийшов старий Чарлі і взяв на руки брудну маленьку дівчинку.

- „Залиште її мені, - сказав він, - у мене колись була така ж”

Присутні дуже здивувались. Чарлі був самим старшим із жителів містечка, а його хатина, майже, самою брудною із усіх. Дуже замкнений, він рідко брав участь у пияцтвах та сварках з іншими молодими сусідами. Він не дуже любив розмовляти і ніхто не знав про його минуле, звідки він і від чого сховався. Проте, майже всі, погодилися віддати дитину йому.

Чарлі приніс маленьку дівчинку додому, поклав її на одягло і відразу дав розпорядження деяким чоловікам, щоб ті знайшли молока та пляшечку для дитинки. Дуже давно у нього була своя маленька дівчинка - Вірджинія, але дружина забрала її і пішла від нього. З того моменту в його душі щось померло.

- Я назву її Вірджинія, так як звали мою донечку.

Не довго думаючи, він спочатку підігрів на вогні воду та помив дівчинку. Але тепер було неможливо загортати її в брудне одягло. Він знайшов деякі куски чистого нового полотна і загорнув її в нього. Вона була вже чиста, проте дуже плакала, бо була голодна. Через деякий час принесли молоко, але пляшку не було сили чекати, і тоді Чарлі змочив невеликий кусок тканини молоком і дав їй смоктати. Незабаром вона спокійна заспала.

В Чарлі пробуджувалась любов до цієї дитини. Вона була прекрасна і чиста. Але необхідно було подбати про ліжечко, де Вірджинія могла б спати. Під підлогою Чарлі зберігав небагато золота, яке йому пригодилося в цей момент, як ніколи.

Він придбав пляшечку та кілька метрів білого полотна. Всі жителі міста дуже уважно спостерігали за життям Чарлі, і ця дитина стала для них центром уваги.

Чарлі пишався своєю маленькою дівчинкою, вона була дуже білою і гарною. Згодом Чарлі звернув увагу на брудну підлогу, на фоні якої лежала білосніжна дівчинка, тоді він вперше почав чистити і мити підлогу. Але тепер підлога не підходила до всього іншого. Стіни були брудні, стеля закопчена від диму, він навіть не помічав цього раніше.

- Я нагодую її і віднесу до Тома, а потім займуся побілкою – планував собі Чарлі.

Цілих два дні він і декілька його друзів допомагали йому з будинком, ще один дивився за дівчинкою. Наступного вечора, Чарлі приніс дівчинку додому, вона оглядала чисті стіни, стелю, а потім почала дивитися на Чарлі, і він зрозумів, що сам є дуже брудний і неохайний. Він пішов до перукаря і підстригся, в крамниці купив собі нову сорочку, а стару відклав до роботи. Дівчинці подобалося в новому домі. Коли прийшло літо, Чарлі постійно виносив її у двір, де вона дуже любила дивитися на синє небо. Чарлі почав роздумувати над тим, що скоро вона почне ходити і побачить навколо себе багато бруду у подвір'ї. Тому він вирішив перекопати свою ділянку, посадити квітів, зробити огорожу. Двір став місцем зелені та краси.

Деякі мешканці цього міста, спостерігаючи за будинком Чарлі, заразилися від нього любов'ю до чистоти. Місто мінялося, і мінялося саме завдяки новому життю дитини, яка своєю чистотою не підходило до їх сірого середовища.

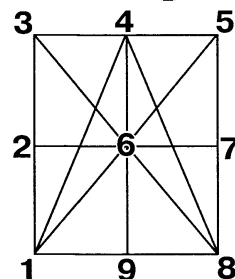
* * *

Коли Святий Дух входить у серце людини, він поступово змінює його, робить його чистим. Ти можеш відвернутися від цього, або навпаки - прийняти. Старий Чарлі зробив нове життя Вірджинії центром своєї уваги, і все інше в його житті було погоджено з нею. А те, що не підходило - було змінено.

Ця історія показує нам, що ми повинні зробити Христа центром нашого серця, щоб бачити, де ми неправильно поступаємо; Христа - центром, який дає нам силу змінюватися, Він змінить наше життя Своєю красою та любов'ю.

(Скорочене оповідання П.Ст Джон)

Цей квадрат є ключем. Для кожної цифри чи літери існує код. З'єднуючи цифри прямою неперервною лінією, ти зможеш розшифрувати вірш і місце, де він знаходиться в Біблії.

„32758 3158 132758 5327218 3572781 132758
1272358 5327218 9435 5327218 13572781 3158
3194985 13581 13572781 3158 – 531872 13581
15638649 3158 3158 15638 13572 1272358
13658, 469 1481 3651 15638 531872 13581 15638649 3158 3158
3651 13572781 1272358 5318 1358 13572 13581 531872 3651
13572781 1272358 5327218 ?”
658 496568 13581 13572. 3572781 : 658 531872.

- ☑ **У Беларусі відзначили 450-літній ювілей Реформації**, на якому були присутні представники різних деномінацій з різних країн світу. Пресвітер Мінської Реформаторської Церкви Олексій Фралов відмітив, що історія Реформації в Беларусі сягає XVI в. (у ті часи на сучасній території країни розташовувалися сотні кальвіністських громад), проте, автори закону про релігію, прийнятого в 2002р., по якійсь причині забули про кальвіністів. Складності, що виникають при рішенні болючих питань Мінської Реформаторської Церкви, доводять, що кальвіністи Беларусі не мають можливості заявити про своє існування.
- ☑ **У Беларусі релігійні організації змушені проходити перереєстрацію.** На сьогоднішній день перереєструвалися тільки 27 з 140.
- ☑ **Росія: вперше за 50 років у Росії нерішуче і з невеликими суспільними дебатами збільшені обмеження на аборти**, але це знову не торкнулося перших 12-ти тижнів вагітності.
- ☑ **Єгипетські адвокати готують позов до Ізраїлю**, вимагаючи виплати компенсацій за вивезені євреями 3318 років тому ювелірні прикраси. В часи правління фараона Рамзеса II в 1290 р. до н.е. євреї вийшли з Єгипту і вивезли близько 300 тонн прикрас із золота, срібла і міді.
- ☑ **Близько 4 мільйонів чоловік, або 3% населення Росії вживають наркотики.** Такі дані навів голова Держнаркоконтролю РФ.
- ☑ **3 вересня 2003 року в Національному університеті "Києво-Могилянська академія" відбулося відкриття Вищої християнсько-гуманітарної школи.**
- ☑ **У Єрусалимі з'явилося поштове відділення, яке займається відправлення пошти Всевишньому.** Службовці поштамту, відсортуювши листа за проханнями, відносять їх на збереження до Священної Західної стіни.
- ☑ **Законодавство Беларусі говорить**, що релігійні організації не мають права використовувати адреси житлових будинків як свої легальні адреси, а також збиратися там для проведення богослужінь. Це поширюється навіть на ті церкви, що мають реєстрацію.
- ☑ **Відтепер прочанам-юдеям не обов'язково приїжджати в Єрусалим**, щоб помолитися біля своєї самої шанованої святині — Стіни Плачу. Їм досить послати SMS-повідомлення рабину, який знаходиться біля Стіни Плачу, і який перепише повідомлення на папір і вкляде записку в щілині між кам'яними монолітами святині. За 2 тижні

проведення акції вже було послано більш 30 тис. повідомлень (вартістю 1 євро кожне).

- ☑ **Жіночий алкоголізм стає все більш розповсюдженим явищем у Росії.** Зараз на 10 російських алкоголіків приходить 4-5 жінок, тоді як десять років тому - всього одна.
- ☑ **Влада Беларусі зайнялися перевіркою Недільних шкіл.** Збирається інформація про вчителів і учнів.
- ☑ **РПЦ почала використовувати в духовному навчанні супутникові канали.** Транслюються лекції для регіональних семінарій.
- ☑ **Румунія: відчувши гнів Божий, злодій повернув пограбоване в церкву.** Він виявив серед пограбованого - Біблію.
- ☑ **Безпритульні діти і сироти по чисельності перебільшують Збройні Сили Росії.** Російське служіння мобілізує місцеві церкви для досягнення цих дітей.
- ☑ **В Єкатеринбурзі тепер можна пожертвувати на храми через банкомат.** Рядок з написом „пожертвування на користь церкви” стоїть поряд з платежами за комунальні послуги і зв'язок.
- ☑ **За повідомленням ООН, після аварії на Чорнобильській АЕС, люди піддалися впливу радіації в 100 раз більше, чим при викиді бомби на Хіросіму під час Другої Світової Війни.** Однак радянська влада зробила все, що було в їх силах, щоб применшити факти про руйнівну дію радіації. Вони заявили, що тільки декілька сотень працівників, які ліквідовували наслідки катастрофи, дійсно отримали серйозне опромінювання. Але представники різних гуманітарних організацій стверджують, що загальна кількість жертв складає 15 мільйонів людей.
- ☑ **Російська Православна Церква відкрита до діалогу по питанню проведення зустрічі Папи Римського і Патріарха Московського і всія Русі.**
- ☑ **Головна пошта Єрусалиму завалена листами, які неможливо доставити по адресату.** Люди зі всього світу присилають в священне для віруючих місто свої прохання і молитви, звернені до Бога. Конверти іноді приходять навіть без марок. Що робити з такими листами, ізраїльські поштарі не знають. Поки що, завели для них спеціальний ящик, на якому поставлена помітка "листи для Бога".
- ☑ **Як дають імена дітям сучасні американці?** Роста число американців, котрі дають своїм дітям імена відомих фірм і товарів. Новонароджені отримують такі імена як Лореаль, Шеврове, Армані

КИЇВ

Громада святкувала день Реформації, в який провела євангелізацію і лекції на цю тему. 12 листопада планується провести семінар за участю проповідника з Голландії. Планується в майбутньому також проведення євангелізацій по гуртожитках. Як завжди проходять богослужіння та уроки в Недільній школі. Започаткувався також дитячий хор після богослужіння. Планується на Різдво проведення конфірмації нових прихожан. Є надія розпочати місію серед уторців, які живуть у Києві.

РІВНЕ

- ♦ 31 жовтня церква також відзначала День Реформації. Окрім богослужіння та праці в Недільній школі, розпочалася також спортивна місія. Це своєрідний спортивний клуб, де поряд з фізичними заняттями на тренажерах є і духовні тренування. Працюють також молодіжні зібрання. Планується провести 15 листопада КВК серед команд Степана і Рівного.

СТЕПАНЬ (Рівненська область)

- ♦ Громада продовжує жити своїм церковним життям – продовжується робота з дітьми, продовжується футбольна місія, відвідування хворих у лікарні. Для проведення євангелізації була запрошена співачка з Рівного для прославлення Господа піснями. Було проведено свято подяки за жнива. Стасюк Юра з Рівного допомагає у проведенні хору для дорослих та дитячого ансамблю. Проводяться також молодіжні зустрічі.

СВАЛЯВА (Закарпатська область)

- ♦ Віднедавна у нас працює нова вчителька Недільної Школи, тому робота у цьому напрямку активізувалася. Крім Н.Ш. є також молодіжні зібрання, біблійні уроки в початкових класах. Є дві групи по вивченню Біблії, футбольна місія. З допомогою членів церкви ми відкрили християнську бібліотеку в центрі міста на ринку, де люди можуть брати книги і відеокасети.

ТАВРІЙСЬКЕ І РІДНА УКРАЇНКА

(Херсонська область)

- ♦ Дякувати Господу і праці сім'ї Каїніна Мирослава і Віки громада розвивається і вже в Рідній Україні. Крім богослужінь є також Недільна школа. Діти і батьки дуже раді, що є така праця. У Таврійську проводяться також комп'ютерні уроки, працюють також молодіжні зібрання.

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІНЬ

**Церкви з Реформованим віровченням
можна знайти:**

ШУКАЙТЕ ДОПОМОГИ У БОЖІМ СЛОВІ

РІВНЕ	СВАЛЯВА
<i>Богослужіння проходить:</i> Неділя о 10 год <i>Недільна Школа:</i> Субота - 12.00 Неділя - 10.30 вул. Пересопницька 200 телефон - 22-67-77	<i>Богослужіння:</i> Неділя о 13 год. <i>Недільна Школа:</i> Неділя об 11 год. вул. Ломоносова 14 телефон 7 - 33 - 41
СТЕПАНЬ	ДНІПРОПЕТРОВСЬК
<i>Богослужіння:</i> Неділя о 10 год. <i>Недільна Школа:</i> Субота і Неділя о 15 год. вул. Олени Теліги 27 телефон - 4 - 11 - 77	<i>Богослужіння:</i> Неділя об 11.30 год. пр. Воронцова 5/30 тел. 26 - 72 - 25
КИЇВ	ТАВРІЙСЬКЕ
<i>Богослужіння:</i> Неділя о 14 год. <i>Недільна Школа:</i> Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 264 - 68 - 14 і 220 - 93 - 20	<i>Богослужіння:</i> Неділя 10 год. <i>Недільна Школа</i> Неділя 10 год. вул. Лісна тел. 4-32-39
	РІДНА УКРАЇНКА
	<i>Богослужіння:</i> Неділя 14 год. <i>Недільна Школа</i> Неділя 14 год. медичний пункт тел. - 3 - 32 - 58
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	<i>Богослужіння на українській мові є в:</i>
УЖГОРОД <i>Богослужіння:</i> Неділя - 10.00 <i>Недільна Школа:</i> Неділя - 15.00 Пл. Жупанатська 4, тел. 373-56	Берегові, Вишкові, Мукачеві та Перечині
ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 234-07-94 м. Белгород - Дністровський (04849) 3-12-05	м. Миколаїв тел. (0512) 35-13-93 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Ізмаїл

В потребі Божої охорони: - Пс. 27:1-6; 62; 84:11; 91; 139:1-12; Матвія 10:24-31; Рим. 8:31-39; Фил. 4:19.

В потребі внутрішнього спокою: — Пс. 1:1-2; 4:8; 37:11,37; 85:8; Лук. 10:38-42; Івана 14:16-20, 22-24; Рим. 5:1-5; Пил. 4:6, 7; Кол. 3:15.

В потребі молитися: — Пс. 4; 6; 20; 25; 42; 51; Матвія 6:5-15; 18:19, 20; Лук. 11:1-13; 18:1-14; 23:39-43; Ів. 17; 1 Івана 5:14, 15.

В страху: — Пс. 4:8; 27; 53:3, 11; 118:10-14; Івана 11; 17; 20; Римл. 8; 1 Кор. 15:51-58; 2 Кор. 4:8-18; 5:1-8; 12:9; Євр. 13:6.

В турботах: — Псалом 46; Матв. 6:25-34; Филип. 4:6; Євр. 13:5; 1 Петра 5:7; 2 Тим. 4:16-18.

В особливих нагодах: — Пс. 20:6-9; 34; 91; 118:5-9; 121; 126; Лук. 8:22-25; 2 Тим. 3.

В критичнім положенні: — Пс. 34; 37:23-40; 46; 118:121; Матв. 6:25-34; 2 Тим. 1:7; Євр. 4:16; 13:6.

У втраті приятеля: — Пс. 27; 35; 41:9-13; 55:12-23; Мат. 10:21-31; Лук. 17:3,4; Рим. 12:14, 17, 19, 21; 1 Кор. 13.

Коли залишаєш дім: — Пс. 27; 121; 126:5, 6; Матв. 10:16-20; 28:19, 20; Лук. 15:11-32; Івана 14:1-4; Євр. 11:8-16.

Коли знесилені: — Пс. 6; 51; 139; Матв. 26:33-35, 69-75; Марк. 14:29-31, 66-72; Ів. 21:15-22; Рим. 8:35-39; 1 Кор. 10:12-14; Об'яв. 2:3.

В охороні від злого: — Пс. 18:1-3; 34:7; 41:11; 46:1-3; 91.

В слабостях: — Пс. 32; 38; 41:2-4; 91; Мат. 2:39; Рим. 5:3-5; 2 Тим. 2:3; Євр. 12:1-11; Як. 5:11-15; 1 Петра 4:12, 13, 19.

В великому смутку: — Пс. 40; 42; 43; 51; Ів. 14; Римл. 8:34-39; 1 Кор. 15:51-58; 2 Кор. 1:3, 4; 1 Сол. 4:13-18; Євр. 12:6-13.

В спокусах: — Пс. 1; 73:2-28; 119:9, 101, 110, 139; Матв. 6:24; 25:1-13; Марк. 9:42-50; 13:33-37; Лук. 21:33-36; Рим. 13:13, 14; 1 Кор. 10:13; Пил. 3:8; Як. 1:12; 2 Петра 2:9; Юди 2:4, 4:5.

В дякуванні: — Пс. 65; 84; 95; 100; 103; 116; 136; 147; 1 Сол. 5:18; Євр. 13:15.

Технічний редактор: Мурза Еріка

Члени редколегії: Ванат Ярослав

Мурза В'ячеслав

Пилипенко Василь

Молнар Шандор

НАША АДРЕСА:

89300 Україна, Закарпатська обл., м. Свалява,
Телефон редакції:

E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

D D D D D D D D D D D D D D D D

Тираж видання: 1000 примірників

Періодичність – раз у два місяці.

D D D D D D D D D D D D D D D D

Газета розповсюджується за пожертви

